

Verslag 1e Contactdag België, in Planckendael

Zondag 26 augustus 2007

De dag begint koud en mistig, maar het belooft een mooie dag te worden. Om half 9 stap ik met Lizzy en Patrick in de auto, op weg naar dierenpark Planckendael in Muizen-Mechelen in België. Volgens de routeplanner is het 112 km en zullen we er 1 uur en 20 minuten over doen. En dat klopt gelukkig, het is heel rustig op de weg zo op de vroege zondagmorgen.

Tegen 10 uur komen we aan. Lizzy is meteen onder de indruk van de vele 'vogels die op 1 been staan' zoals zij die noemt, ooievaars dus. Als we voorbij de kassa zijn, staat Monique ons al op te wachten. Zij heeft het initiatief genomen tot deze Belgische Contactdag en onder meer uitnodigingen verstuurd naar een aantal Centra voor de Menselijke Erfelijkheid. Zij herkent mij gelukkig van mijn foto op de website, ik ken een aantal deelnemers van e-mails, maar nog niemand van gezicht.

Heel jammer dat Ida er niet bij kan zijn, maar dat is niet anders. De afstanden zijn groot (zij woont in Noord-Nederland) en er zijn andere verplichtingen. Gelukkig blijkt Monique een vlotte babbel te hebben. Zij heeft mooie 'schilden' gemaakt met ons logo, die we ophangen in de buurt van waar we gaan zitten (het terras van Toepaja).

Al snel melden de eerste andere deelnemers zich. Het is in het begin even een beetje wennen. Het is voor iedereen (behalve voor mij dan) de eerste keer dat men in contact komt met andere gezinnen met een meisje dat het Triple-X Syndroom heeft.

Vlakbij het terras is een leuke speeltuin en een spannend klimcircuit tussen de bomen, dus de kinderen vermaken zich al snel prima. En de ouders staan al vlug ook geanimeerd met elkaar te praten.

Net zoals op de Nederlandse Contactdagen is er als vanzelf gespreksstof genoeg. In het geheel ontmoet ik deze dag 11 gezinnen, één gezin heb ik helaas gemist, maar die vonden gelukkig wel een aantal andere gezinnen, zodat ook zij contacten hebben kunnen leggen. De leeftijd van de aanwezige (jonge)dames met Triple-X liep uiteen van 11 maanden tot 21 jaar. Een aantal meisjes speelde al snel leuk met elkaar en ook de meegekomen broers en zussen vermaakten zich prima.

De tijd vloog, zodat het 2e ontmoetingsuur dat ook bij Toepaja gepland was al voorbij was voordat ik er erg in had.

Om half 2 gingen Patrick, Lizzy en ik dus maar eens vlug een stuk door het park lopen. Lizzy en Patrick vonden vooral de speeltuinen heel leuk en Lizzy keek ook zo af en toe wel naar de dieren.

Ik vind het iets extra's geven dat we de andere gezinnen onderweg regelmatig tegenkwamen. Ze voelden in elk geval al wel als bekenden, al hadden we vandaag pas voor het eerst echt kennis gemaakt.

Om 15.00 uur stond het 3e ontmoetingsuur gepland, bij 'De Gazelle'. Het was inmiddels behoorlijk druk geworden in het park, zodat we niet met z'n allen bij elkaar konden zitten. Dat was wel jammer. Volgens anderen die hier vaker komen is het normaal veel minder druk. Maar het weer was echt uitstapjesweer, voor zwemmen was het met zo'n 19° echt te fris.

Bij 'De Gazelle' voegde zich nog een gezin bij het gezelschap dat ik al een aantal jaren kende via de email. Ik vond het enorm leuk nu eens echt met ze te kunnen praten. Email is een geweldig medium, maar tegenover elkaar staan en een tijdje te praten is natuurlijk veel leuker. Een paar gezinnen moesten nu naar huis. Voor sommige kleintjes was het echt tijd geworden voor een middagslaapje.

Al pratend liepen vervolgens we weer een tijdje door het park, met het eigen gezin of in groepjes. Wij bezochten onder meer het Afrikaanse dorp met het apenhuis. Om een uur of 5 vonden we een grote tafel op het terras van 'De Ooievaar'. Daar konden de kinderen weer fijn spelen, glijden en springen op de trampolines.

Natuurlijk werden onze meiden zo nu en dan 'vergeleken', al mag je dat natuurlijk eigenlijk niet doen. Elk kind moet in z'n waarde gelaten worden en zich op z'n eigen manier ontwikkelen. Maar het is wel leuk overeenkomsten en verschillen te signaleren. Wat genoemd werd, is o.a. de grote gelijkenis in de ogen van een aantal meisjes en de zorgzaamheid van de meisjes voor kleinere kinderen. Voor de rest vooral ook veel verschillen, sommige meiden zijn heel lang, andere juist weer klein, sommige heel meisjesachtig, andere juist meer jongensachtig enz. Monique vereerde mij nog met een fles wijn, als dank voor mijn inspanningen voor de contactgroep. Dat was niet nodig geweest, maar werd wel zeer door mij gewaardeerd!

Bij de uitgang kocht ik nog een paar mooie foto's van mijn kinderen. Even na 19.00 uur reed ik weer met de kinderen naar huis, met een hoofd vol van indrukken.

Ik heb een geweldige dag gehad en naar wat ik tot nu toe gehoord heb de deelnemers ook. Het is goed de gelegenheid te hebben elkaar te ontmoeten, te weten dat je niet de enige bent en met elkaar te kunnen praten. Het is ook voor de meisjes goed dat ze met elkaar kunnen spelen en door ons als ouders in de gelegenheid zijn met andere meisjes in contact te komen die in eenzelfde situatie zitten. Nu beseffen zij en wij dat misschien nog niet zo, maar het kan later zeker nuttig zijn.

Wat mij betreft was dit, net zoals onze Contactdag in Nederland, beslist voor herhaling vatbaar.

Als u ideeën hebt voor een locatie voor het komende jaar, dan horen wij dat graag van u.

Misschien een plek waar het iets rustiger is, in elk geval centraal gelegen. Wat zo in me opkomt, b.v. een speeltuin met groot terras, een boot of iets dergelijks. In elk geval een plaats waar kinderen zich amuseren en volwassenen rustig de gelegenheid hebben met elkaar te praten.

Wij horen graag van u.

Oh ja, via onderstaande link kunt u het fotoboek van deze contactdag

bekijken.

Thea van de Velde & Ida Bakker
Contactgroep Triple-X Syndroom
info@triple-x-syndroom.nl

26-08-2007

1e Contactdag België, Dierenpark Planckendael

Op zondag 26 augustus 2007 werd de 1e Belgische Contactdag gehouden in dierenpark Planckendael in Muizen-Mechelen.

Dit fotoboek (klik op foto links) geeft een impressie van de dag.